

Toelichting Nadere regels Jeugdhulp 2018

Algemeen

In de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018 is opgenomen dat het college door middel van Nadere regels, regels stelt met betrekking tot de beschikbaarheid van overige en individuele voorzieningen (artikel 2 lid 3). Deze nadere regels Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018 zijn tevens een verdere uitwerking van de Verordening.

Nadere regels vinden hun basis in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en zijn net zo bindend als de Verordening. Bij de beoordeling van geschillen is het de rechter die toetst of de gemeente de eigen regels, zoals neergelegd in de Verordening en de Beleidsregels correct heeft gehanteerd.

Begripsbepalingen

De meest gehanteerde begrippen staan al in de wet of de verordening. In deze nadere regels worden er enkele aan toegevoegd. De begrippen zijn afgestemd op de begripsbepalingen in de nadere regels Maatschappelijke Ondersteuning 2018.

Hoofdstuk 1 Vormen van Ondersteuning

In de verordening Jeugdhulp 2018 wordt onderscheid gemaakt tussen vrij beschikbare voorzieningen en niet vrij beschikbare voorzieningen op het gebied van Jeugdhulp. De artikelen 2 t/m 8 van de nadere regels gaan in op de niet-vrij beschikbare voorzieningen.

Een vrij beschikbare voorziening is een algemene voorziening en vrij toegankelijk voor alle inwoners ongeacht de leeftijd. De jeugdige en/of ouder(s) kan hier zonder voorafgaande weging door of besluit van de gemeente gebruik van maken.

Het uitgangspunt is dat de ondersteuning vanuit het gebiedsteam dicht bij de jeugdige en/of ouder(s) plaatsvindt, dat de jeugdige en/of ouder(s) centraal staat en dat gedaan wordt wat nodig is.

Een individuele maatwerkvoorziening is pas aan de orde als na gesprek blijkt dat de jeugdige en/of ouder(s) als gevolg van (opvoedings-) problematiek niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, hulp vanuit het eigen netwerk, met vrijwilligers of voorliggende voorzieningen voldoende in staat is of om het aanvaardbare niveau van de gezonde en veilige ontwikkeling van de jeugdige te bereiken of te behouden. Maatwerkvoorzieningen worden individueel aan de jeugdige en/of ouder(s) beschikt.

Hoofdstuk 2 Toegang tot voorzieningen

Artikel 9 Aanmelding ondersteuningsvraag

De procedure begint met een aanmelding van de ondersteuningsvraag bij het gebiedsteam of bij de huisarts, medisch specialist, jeugdarts, Gecertificeerde Instelling, Veilig Thuis en Raad voor de Kinderbescherming. Die aanmelding kan door de jeugdige en/of ouder(s) of door iemand anders (wettelijke vertegenwoordiger, familielid of een professional) worden gedaan. Niet iedere aanmelding hoeft geregistreerd te worden. De ondersteuningsvraag kan digitaal, telefonisch, schriftelijk via professionals of rechtstreeks bij het gebiedsteam binnenkomen.

De gemeente neemt binnen 2 werkdagen contact op over dat de aanmelding in goede orde is ontvangen. De betrokken medewerker gebiedsteam neemt contact op voor het maken van een afspraak voor een gesprek. Dit gesprek met de jeugdige en/of ouder(s) vindt zo mogelijk plaats samen met de gemachtigde en desgewenst direct betrokkenen (en/of netwerk) binnen vier weken na aanmelding.

In het zesde lid is een uitzondering vervat voor spoedeisende gevallen. Het gebiedsteam dient in dergelijke gevallen een passende tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding.

Artikel 10 Cliëntondersteuning

Per 1 januari 2015 zijn gemeenten verplicht om cliëntondersteuning als kosteloze algemene voorziening te organiseren voor alle burgers. Gemeenten moeten ervoor zorgen dat cliëntondersteuning beschikbaar is voor de jeugdige en/of ouder(s) en die ondersteuning nodig hebben of problemen hebben op andere terreinen binnen het sociale domein. Daarbij dient de gemeente zich niet te beperken tot de voorzieningen waarvoor zij zelf geheel of gedeeltelijk verantwoordelijk is, maar ook informatie, advies en kortdurende ondersteuning te geven over relevante aanpalende domeinen, zoals zorg, wonen, participatie en onderwijs.

Cliëntondersteuning dient “onafhankelijk” te zijn. Dat wil zeggen dat de cliëntondersteuner dient te handelen in het belang van de jeugdige en/of ouder(s) en vanuit professionele autonomie. Er is geen verplichting om cliëntondersteuning door een derde partij te laten uitvoeren.

Het AKJ – vertrouwenspersonen in de jeugdhulp – is de organisatie die het onafhankelijke vertrouwenswerk zoals beschreven in de Jeugdwet landelijk uitvoert. Namens het AKJ is Zorgbelang Friesland de instelling die het vertrouwenswerk namens alle Friese gemeenten uitvoert.

Daarnaast is er de onafhankelijk cliëntondersteuner (OCO) voor het gehele sociale domein, inclusief jeugd.

Artikel 11 Gesprek

In het eerste lid is benadrukt dat het (keukentafel)gesprek met de jeugdige en/of ouder(s) wordt gevoerd door een medewerker gebiedsteam. Het gesprek vindt zo mogelijk bij de jeugdige en/of ouder(s) thuis plaats. De integrale brede vraagverheldering is de basis van het gesprek, waarin het gebiedsteam samen met de jeugdige en/of ouder(s), de hulpvraag onderzoekt en zijn gehele situatie inventariseert ten aanzien van zijn mogelijkheden om op eigen kracht, of met hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk dan wel met gebruikmaking van andere voorzieningen, algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen een oplossing voor de ondersteuningsvraag te vinden.

Indien de jeugdige en/of ouder(s) al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouder(s) voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en/of ouder(s) en zijn situatie te krijgen.

Tijdens het gesprek wordt de mogelijkheid besproken voor de jeugdige en/of zijn ouder(s) om een persoonlijk plan op te stellen en deze aan het gebiedsteam te overhandigen. Met dit persoonlijk plan wordt het Eigen Plan van de Inwoner (of familiegroepsplan zoals dat in de Jeugdwet is opgenomen) bedoeld. Het werken met het Plan van de Inwoner zelf wordt aangemoedigd. Kern hierbij is dat de regie en eigenaarschap over de te verbeteren situatie verschuift van de hulp- en dienstverlening (de systeemwereld) naar alle betrokkenen samen (leefwereld én systeemwereld). Dit betekent dat alle direct betrokkenen (jeugdige, ouder(s), familieleden en anderszins direct betrokkenen en professionals) samen besluiten wat er nodig is om de situatie te verbeteren. Er komt een gedragen plan waar alle betrokken mee in stemmen. Dit kan via een planbijeenkomst. Het gebiedsteam kan dit zo nodig faciliteren. Het Plan van de Inwoner is (in principe) leidend voor het ondersteuningsplan. Er kan door de medewerker gebiedsteam vanuit zijn beroepsuitoefening getoetst kunnen worden of het plan voldoet aan de kaders van veiligheid en/of de afwegingskaders van de gemeente Súdwest-Fryslân.

Ook kan bijvoorbeeld een zogenaamde Eigen Kracht-conferentie plaatsvinden, waarbij het familie- en vriendennetwerk onder leiding van een onafhankelijk coördinator zelf een plan opstelt en uitvoert. Daarmee komt de regie bij de burger te liggen. Gebleken is dat de eigenaar van het probleem, samen met eigen mensen, ook de sleutel voor de oplossing in handen heeft. Daarbij kan de kennis en bijstand van jeugdhulp professionals worden ingeroepen.

Artikel 12 Ondersteuningsplan

Deze bepaling is in het belang van een zorgvuldige procedure en dossiervorming. Het ondersteuningsplan wordt samen met de jeugdige en/of ouder(s) opgesteld vanuit het kader “één gezin, één plan”, zoals aangegeven in het vastgestelde beleidsplan Veerkracht in het sociaal domein.

De uitkomsten van het gesprek (brede vraagverheldering) en het eventuele Eigen Plan van de Inwoner vormen de basis van het ondersteuningsplan. Een goede weergave van het gesprek bevordert een goede communicatie en besluitvorming. In het ondersteuningsplan worden de te behalen resultaten, de bijdrage aan de resultaten van het gezin (o.a. gebruikelijke hulp), het sociaal netwerk, de bijdrage van het gebiedsteam en de wijze waarop betrokkenen contact houden over de voortgang van de hulp en de te behalen resultaten.

Tevens wordt vermeld van welke vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen de jeugdige en/of de ouder(s) gebruik gaan maken en/of voor welke individuele maatwerkvoorzieningen de jeugdige en/of ouder(s) een aanvraag indient bij het college van burgemeester en wethouders.

Soms kan een ondersteuningsplan al direct worden meegegeven, maar vaak zal dit toch nog moeten worden uitgewerkt. In principe ontvangt de jeugdige en/of ouder(s) het ondersteuningsplan binnen twintig werkdagen na gesprek. Het kan ook zijn dat na een gesprek de inwoner nog onderzoekt wat er aan ondersteuning in zijn omgeving mogelijk is of dat hij nog een aanvullende opmerking heeft. Ook dan is er tijd na het gesprek nodig.

Indien het gebiedsteam in verband met de aard, ernst of omvang van de problematiek een advies nodig heeft van een specialist, is deze termijn van twintig werkdagen mogelijk te kort. Het gebiedsteam kan deze dan verlengen. De verlenging hangt af van de complexiteit van de zaak; om die reden kan hier niet een

specifieke termijn worden genoemd. De jeugdige en/of ouder(s) wordt in elk geval tijdig van de verlenging en de reden ervan in kennis gesteld.

Wanneer de jeugdige en/of ouder(s) akkoord is met het ondersteuningsplan, ondertekent hij het plan en zendt dit naar de gemeente. De situatie kan zich voordoen dat de jeugdige en/of ouder(s) het niet eens is met het ondersteuningsplan. In dat geval kan hij tekenen voor gezien en geeft hij aan waarom hij zich er niet in kan vinden.

Soms blijkt tijdens het gesprek dat er sprake is van enkelvoudige advisering; dan hoeft er ook geen ondersteuningsplan te worden opgesteld.

Artikel 13 Aanvraag voor individueel maatwerkvoorziening

Indien na het gesprek blijkt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, moet de jeugdige en/of ouder(s) daarvoor een aanvraag indienen. Het ondersteuningsplan kan ook als aanvraag dienen.

Een aanvraag is nodig om een beschikking voor een maatwerkvoorziening te verkrijgen. In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Dit artikel wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

In de verordening Jeugdhulp 2018 Súdwest-Fryslân en de nadere regels is geen termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een termijn van acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mede te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb).

Deze termijnen zijn maximumtermijnen. Het is de bedoeling dat er zo spoedig mogelijk jeugdhulp wordt verleend. Indien nodig kan na een melding binnen enkele dagen een individuele voorziening worden verstrekt, in complexe situaties zal in de regel in het belang van een zorgvuldig onderzoek een langere termijn nodig zijn. Bijvoorbeeld, indien een langer durend diagnosetraject benodigd is.

De transities en transformaties in het sociaal domein, waaronder de Jeugdwet, betekenen voor de jeugdige en/of ouder(s) vooral de omzetting van het recht op voorzieningen naar het recht op een zorgvuldige procedure. De toekenning van een maatwerkvoorziening is geen vanzelfsprekendheid meer. Eerst moet bezien worden of het probleem met de eigen kracht van de hulpvrager en met de hulp van zijn sociaal netwerk opgelost kan worden. Als dat niet het geval is wordt bezien of de hulp met algemene of andere voorzieningen geboden kan worden. Als die ook geen soelaas bieden, wordt gekeken naar de mogelijkheid van een maatwerkvoorziening. Het ondersteuningsplan is hierbij leidend.

Artikel 14 Beschikking

Op de aanvraag voor een individuele maatwerkvoorziening ontvangt de jeugdige en/of ouder(s) binnen 8 weken (40 werkdagen) een beschikking. De wettelijke afhandelingstermijn van de Awb is op de aanvraag van toepassing. Uitstel, bijvoorbeeld in verband met opvragen van specialistisch advies, is mogelijk. De jeugdige en/of ouder(s) wordt daarvan tijdig op de hoogte gesteld (verlenging beslistermijn).

Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige en/of ouder(s) een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de jeugdige en/of ouder(s) bestaat de mogelijkheid van het toekennen van een persoonsgebonden budget. Jeugdige en/of ouder(s) moet dit wel gemotiveerd aanvragen, conform hetgeen in de wet is aangegeven (zie ook hoofdstuk 3).

In de beschikking moet altijd de ingangsdatum en duur van de verstrekking (verwachte einddatum) worden opgenomen. Op het moment dat de beschikking eindigt en het vastgestelde resultaat nog niet behaald is, kan de beschikking worden verlengd binnen de afgesproken trajectprijs (bepaald via inkoop Jeugd SDF).

Artikel 15 Advisering

Daar waar de zorgvuldigheid het vereist om de juiste ondersteuning in te zetten en de expertise niet binnen de gemeente aanwezig is, kan er externe deskundigheid worden ingewonnen.

Hoofdstuk 3 Persoonsgebonden budget

Artikel 16 Voorwaarden voor een pgb

In artikel 8.1.1 van de wet staat onder welke voorwaarden een pgb verstrekt kan worden. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Een individuele maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt alleen toegekend indien de jeugdige en/of ouder(s) dit gemotiveerd aan de hand van een opgesteld plan vragen. Ze moeten motiveren dat het bestaande aanbod van zorg in natura niet passend is. Daarnaast moet in het plan duidelijk worden aangetoond dat de verstrekking van een pgb aantoonbaar leidt tot betere en effectievere ondersteuning. Ook dient de ondersteuning aantoonbaar doelmatiger te zijn. Door het opstellen van een persoonlijk plan worden hulpvragers gestimuleerd na te denken over de zorgvraag, deze uit te werken, te concretiseren en tevens het doelbereik en daarmee de kwaliteit van de zorg in een later stadium te evalueren. Iemand kan niet op de motivering afgewezen worden. Deze motivering is van belang in het bredere kader van doelmatigheid van de zorg; de aanvrager wordt geacht nagedacht te hebben over zijn zorgvraag, de doelen die hij wil bereiken en welke zorg en zorgvorm daar volgens hem voor nodig is. Bij dat laatste hoort ook de afweging over het pgb als leveringsvorm en de vraag of en zo ja welke meerwaarde deze leveringsvorm de aanvrager biedt vergeleken met zorg in natura.

De wet geeft aan dat een pgb wordt verstrekt als naar oordeel van het college is gewaarborgd dat de ondersteuning van goede kwaliteit is. Daarbij zijn veiligheid, doeltreffendheid en cliëntgerichtheid de belangrijkste kenmerken.

De belangrijkste toets voor de doelmatigheid van de zorg zit in de algemene werkwijze die gehanteerd gaat worden. De gemeente beoordeelt het inhoudelijke plan, waar ook in staat hoe de aanvrager het pgb wil gaan besteden. Hierover vindt een gesprek plaats met de aanvrager om doelen, beoogd resultaat en benodigde inzet te bepalen. Als dat past binnen de diagnose of indicatie voor de maatwerkvoorziening, is de doelmatigheid bij de start getoetst.

Vanaf het moment dat de zorg geleverd wordt, is de budgethouder in de rol van opdrachtgever primair verantwoordelijk voor de kwaliteit van de geleverde zorg, samen met zijn zorgaanbieder. Dit is een verschil

met zorg in natura, waar de gemeente als opdrachtgever verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de geleverde zorg.

In beginsel vallen reeds gemaakte kosten niet onder een pgb. Eerst moet de behoefte aan hulp en de aanvraag beoordeeld (kunnen) worden, daarna het pgb vastgesteld en pas daarna kan er met het toegekende budget door de jeugdige en/of ouder(s) hulp worden ingekocht c.q. kosten worden gemaakt. Er kan een uitzondering door het college worden gemaakt, als de noodzaak van de gemaakte kosten vaststaat.

Informele ondersteuning

Zorg die ingekocht wordt met een pgb kan geleverd worden door het sociale netwerk of iemand buiten het sociale netwerk die geen professional is (informele ondersteuning). Overeenkomstig de praktijk in de WLZ en Jeugdwet bepalen wij het tarief voor informele ondersteuning op 50 % van het ZIN-tarief, met een maximum uurprijs van € 20,00. In artikel 7. van de Verordening Jeugdhulp 2018 wordt hierop ingegaan.

Pgb en zorg in natura kunnen samengaan

Als een cliënt meerdere zorgproducten nodig heeft is het mogelijk dat hij het ene zorgproduct in natura ontvangt en het andere product met een pgb zelf regelt. Het is niet mogelijk om één zorgproduct deels in natura en deels in de vorm van een pgb te ontvangen.

In de wet is bepaald dat bij de uitvoering van een kindbeschermsmaatregel of jeugdreclassering geen budget kan worden verstrekt. Immers jeugdbescherming en jeugdreclassering lenen zich niet voor een inkoop door de jeugdige of ouder zelf. De reden hiervan is allereerst dat in dit soort gevallen niet aannemelijk is dat de ouder(s) de mogelijkheid hebben om regie te kunnen voeren over de jeugdhulp. Daarnaast is het bijvoorbeeld bij een ondertoezichtstelling de gezinsvoogd die bepaalt welke jeugdhulp nodig is en het is zeer aannemelijk dat hij daarbij ook al een bepaalde aanbieder op het oog heeft. Het is niet wenselijk als de jeugdige en zijn ouder vervolgens zouden kunnen besluiten de jeugdhulp elders in te kopen. Hetzelfde geldt voor die gevallen waarbij de jeugdige dient te worden opgenomen en te verblijven in een accommodatie voor gesloten jeugdhulp. Ook deze situatie leent zich niet voor een budget.

Artikel 17 De hoogte van een pgb; algemene bepalingen

Met een pgb kan meer geleverd worden voor hetzelfde geld, omdat het bedrag alleen voor de feitelijke ondersteuning bedoeld is en niet voor overhead en andere niet 'zorg gerelateerde' kosten die onderdeel uitmaken van de tarieven voor ondersteuning in natura. Pgb-tarieven kunnen daarom lager zijn dan tarieven voor zorg in natura. Het SCP (2011) concludeert dat de kosten van het pgb op individueel niveau meestal 75%-80% zijn van de kosten van zorg in natura. Ook de VNG (2012) en Per Saldo (cliëntenorganisatie voor pgb-houders) noemen 75% als tarief. De meeste gemeenten bepalen het tarief voor pgb-hulp door de gekwalificeerde beroepsgroep op 75 % van ZIN. Wij zien geen reden hiervan af te wijken. Dat wordt anders als aangetoond wordt dat dit tarief in de praktijk niet kan leiden tot adequate jeugdhulp via een pgb.

Per 2018 gelden er binnen jeugdhulp ondersteuningstrajecten. Dat geldt dus ook voor pgb's, waarbij het gebiedsteam een belangrijke rol heeft in wat hieronder gaat vallen (ondersteuningsprofiel en intensiteit) en hoe duur dit is (in p x q uitgedrukt). Vanuit de inkoop Specialistische Jeugdhulp in Fryslân 2018 is het

gemiddelde uurtarief voor de ZIN-tarieven vastgesteld op € 83,33 en voor pgb (75%) op € 62,50. Dit pgb tarief wordt gehanteerd voor alle ondersteuning binnen specialistische Jeugdhulp met uitzondering van dagbesteding (groep) en individuele begeleiding. Hiervoor worden tarieven gehanteerd die gebaseerd zijn op een gewogen gemiddelde van de afgegeven pgb's in 2017 voor de betreffende producten en gebaseerd op de geïndexeerde tarieven Jeugdhulp 2017 (voor dagbesteding en individuele begeleiding). Voor ThuisPLUS en het verblijfscomponent zijn pgb tarieven per etmaal en dagdeel vastgesteld.

Informele ondersteuning

Zorg die ingekocht wordt met een pgb kan geleverd worden door het sociale netwerk of iemand buiten het sociale netwerk die geen professional is (informele ondersteuning), d.w.z. een jeugdhulpverlener die niet als zodanig geregistreerd staat. Overeenkomstig de praktijk in de WLZ en Wmo bepalen wij het tarief voor het sociaal netwerk en voor niet geregistreerde hulpverleners (informele ondersteuning) op 50 % van het ZIN-tarief, met een maximum uurprijs van € 20,00.

Toekenning pgb alleen door gebiedsteam

Het is niet wenselijk dat een verwijzing door de huisarts, de medisch specialist of de jeugdarts naar de jeugdhulp een aanspraak kan vestigen op een persoonsgebonden budget. Het is in alle gevallen de gemeente die bepaalt of er de mogelijkheid is om te kiezen voor een pgb in plaats van een voorziening in natura.

Hoofdstuk 4 Het betrekken van ingezetenen bij het beleid

Artikel 18 Het betrekken van ingezetenen bij het beleid

De gemeente heeft al een inspraakregeling in de inspraakverordening. Deze wordt ook voor deze nadere regels toegepast.

De veranderingen in de structuur van het sociaal domein zijn omvangrijk. Ze raken een groot aantal inwoners, waarbij de impact van de veranderingen ook groot kan zijn. Het is daarom van belang voor onze inwoners betrokken te worden en te zijn.

Er zijn vier onafhankelijke adviesraden actief op het gebied van het Sociaal Domein. De gemeenten stellen hiervoor faciliteiten beschikbaar. Het betreft:

- Cliëntenraad WWB: voor de doelgroep uitkeringsgerechtigden;
- Wmo-platform en vier Wmo-adviesraden: voor de doelgroep Wmo-cliënten;
- Cliëntenparticipatie Integraal Gehandicapttenbeleid: voor de doelgroep mensen met een fysieke of zintuiglijke beperking;
- SW-raad: voor de doelgroep sociale werkvoorziening.

De SW-raad brengt advies uit aan de directie en bestuur van Empatec, terwijl de overige adviesraden advies uitbrengen aan het college en/of de gemeenteraad.

De eerste drie adviesraden hebben gezamenlijk aangegeven vooralsnog zelfstandig te willen blijven; zij vinden samenvoeging op dit moment niet wenselijk. De adviesraden functioneren naar behoren en er zijn goede onderlinge contacten die de raden verder willen optimaliseren. De drie adviesraden zullen waar nodig gezamenlijk advies uitbrengen over de onderwerpen Wmo, jeugd en participatie. Het Wmo-platform neemt het initiatief om de vertegenwoordiging te verbreden met jeugd, mensen met een verstandelijke beperking en mantelzorgers.

Er zijn bij het Wmo-platform drie niveaus te onderscheiden in de onderlinge communicatie:

1. Formele adviezen (gevraagd en ongevraagd) worden opgesteld door het Wmo-platform ten behoeve van het gemeentebestuur.
2. Periodiek overleg vindt plaats tussen het dagelijks bestuur van het Wmo-platform en wethouders Wmo en Jeugd over de gang van zaken en voortgang op de diverse onderwerpen.
3. De lokale raden ('de ogen en de oren' van het Wmo-platform) vormen als "georganiseerde vraagzijde" de natuurlijke gesprekspartners voor de gebiedsteams in een gebied. Zij kunnen signalen over de uitvoering opvangen en bemiddelen waar wenselijk en nodig en hebben daarover overleg. Het is een groeiproces. Met deze aanpak beogen de gemeenten en het Wmo-platform optimaal aanspreekbaar te zijn voor de inwoners met een zorgvraag over de veranderingen binnen het sociaal domein. Afhankelijk van de nadere uitwerking zal de gemeente deze organisatie faciliteren.

Hoofdstuk 5 Citeertitel en overige bepalingen

Artikel 19 Citeertitel

Behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 20 Datum inwerkingtreding en intrekking nadere regels Jeugdhulp

Behoeft geen nadere toelichting.